

seende rejstes, tror jeg ogsaa, at det maner til, at man ikke her ser bort fra de økonomiske Krav.

Man har rejst det Spørgsmaal, og det var det, der var Genstand for Ændringsforslaget til 2den Behandling i det andet Ting: Hvorfor ikke nøjes med at leje denne Bygning? Men jeg har nævnt, hvorfor jeg ikke fra Begyndelsen af fandt at kunne gaa videre med den Tanke, og det Hensyn, jeg da nævnte, gælder endnu, nemlig den uforholdsmæssig store Bekostning ved senere at opgive Lejemaalet. Det er 300,000 Kr., som der kræves til den ny Installering, og langt det meste af disse ville være spildte, hvis man opgiver Lejemaalet, saa det vil blive et dyrt Lejemaal. For øvrigt har jeg ikke i Øjeblikket ligende noget Lejemaalstilbud fra Selskabets Side, saa jeg ved ikke, om det overhovedet er muligt nu at leje. Men ser jeg hen til det Lejetilbud, der forelaa for mig for et Aar siden, beder jeg de Herrer sammenligne den Sum, der da var Tale om, 45,500 Kr. aarlig med den virkelige Udgift for Staten efter dette Forslag, naar den vil nøjes med $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente af Købesummen, nemlig omtrent 13,000 Kr. Ogsaa her gør der sig et økonomisk Hensyn gældende paa over 30,000 Kr. aarlig. Det maa ogsaa nok have Krav paa at komme i Betragtning.

Hermed tror jeg at have udtalt mit tilstrækkelig, i alt Fald paa nærværende Tidspunkt, om det Forslag, jeg herved tillader mig at anbefale det høje Ting. — Jeg skal endnu kun til Slutning efter udtrykkelig Begæring fra Telegrafdirektøren anføre, at det ikke er fra ham, at den Skrivelse er kommen, som han har erfaret i Dag er tilstillet Tingets ærede Medlemmer. Han vil nødig have Udseende af at drive Underhaandsagitation i denne Sag.

Niels Rasmussen: Der er neppe nogen, som har blot noget Kendskab til de nuværende Forhold paa Telegrafstationen paa Købmagergade, som ikke mener, at Arbejdet dér netop paa Grund af de mangelfulde Lokalteter i den Grad er besværliggjort, at det maa anses for formaalstjenligt, saa snart ske kan, at faa en indgribende Forandring deri. Det foreliggende Forslag, der gaar ud paa at tilvejebringe en saadan Forandring, idet det jo gaar ud paa at søge Bemyndigelse til at erhverve en ny Telegrafbygning, er i sit Indhold temmelig lakonisk og tilsyneladende antageligt. Men ved et nøjere Efter-syn saavel af de til Forslaget knyttede Bemærkninger og de Sagen vedrørende Bi-

lag, som af selv den Bygning, som den højtærede Trafikminister, saafremt Lovforslaget gennemføres, vil blive bemyndiget til paa Statskassens Regning at erhverve for i denne Bygning at indrette Lokaler til Telegrafvæsenet, viser Forslaget sig ikke at være saa tiltalende, som det ved første Øjekast kunde synes. Det vilde derfor være mindre heldigt, om Rigsdagen vilde føje sit Amen til det Ja, som den højtærede Minister allerede foreløbig har udtalt til Købet af den i Forslaget nævnte Bygning paa Gammelmønt. Jeg skal være den første til at erkende, at der ikke alene af den nuværende højtærede Trafikminister, men ogsaa af hans Forgængere, er gjort hæderlige Forsøg paa at skaffe Telegrafvæsenet bedre Lokalteter at arbejde i, og at der er meget sandt i, hvad den højtærede Minister har fremført til Begrundelse af, at det ikke har været muligt at fremskaffe dem paa et tidligere Stadium. Der er ingen Tvivl om, at Telegrafvæsenets Husnød allerede har været i længere Tid. Det er ikke noget, der er kommet bag paa det. For saa vidt ere vist alle enige med den højtærede Minister; der maa ske en Forandring, saa snart som muligt, og den bør være gennemgribende.

Men naar der saa er Tale om, hvorledes den højtærede Minister agter at gennemføre denne Forandring, tror jeg at turde sige, at han ikke kan glæde sig ved en saa stor Tilslutning, saa ere Meningerne vist temmelig delte. Nu skal jeg ikke fordybe mig i de Projekter, som have foreligget til Undersøgelse. Den højtærede Trafikminister har ret grundigt omtalt dem. De kunde maaske nok belyse forskellige Forhold som tyde paa, at man tidligere har haft en noget anden Opfattelse af denne Opgaves Løsning end den, der nu gøres gældende af den højtærede Minister. Men jeg vil straks vende mig til det, hvorom Forslaget drejer sig, nemlig Købet af Ejendommen paa Gammel Mønt, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at den højtærede Minister er alt andet end heldig i sit Valg af de Dispositioner, han agter at træffe, idet de ingenlunde ere af en saadan Art, at de kunne vinde ubetinget Bifald.

Hvad Bygningens Beliggenhed angaar, skal jeg erkende, at den forekommer i alt Fald mig i alle Maader tilfredsstillende. Der er ingen, der kan overse, at det gamle Kvarter, hvori Bygningen er opført, er ved at undergaa en Forandring til det bedre, endog en saa indgribende Foran-